

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het vierde gedeelte van de Gewone zitting van de
Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 28 september - 2 oktober 2009**

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblée toegesproken :

- De h. Samuel Žbogar, Minister van Buitenlandse zaken van Slovenië, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Rajendra K. Pachauri, Voorzitter van de Intergouvernementele groep van deskundigen over de evolutie van het klimaat (GIEC) van de Verenigde Naties
- De h. Kurt Masur, Dirigent
- De h. Angel Gurría, Secretaris-generaal van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO)
- De h. Danilo Türk, President van Slovenië
- De h. Pierre Lellouche, Staatssecretaris voor Europese Zaken van Frankrijk
- De h. Stéphane Valeri, Voorzitter van de Nationale Raad van het Vorstendom Monaco

* * * * *

Verkiezing van de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa

De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa wordt voor een mandaat van vijf jaar verkozen door de Assemblée uit een lijst van minstens twee kandidaten voorgelegd door het Ministercomité. Twee kandidaturen, voorgesteld door hun respectieve regeringen, werden door het Ministercomité aan de Assemblée in alfabetische orde voorgelegd : Włodzimierz Cimoszewicz (Polen) en Thorbjørn Jagland (Noorwegen).

De Assemblée heeft de h. Thorbjørn Jagland verkozen tot Secretaris-Generaal van de Organisatie. Tijdens de eerste ronde haalde de h. Thorbjørn Jagland 165 stemmen (absolute meerderheid) en de h. Włodzimierz Cimoszewicz 80 stemmen.

* * * * *

**Het bevorderen van online-mediadiensten op internet aangepast aan minderjarigen
(Aanbeveling 1882)**

De Assemblée vertrekt van de vaststelling dat internet in onze cultuur alsmaar belangrijker wordt, zeker voor de jongere generaties. Internet heeft een nooit eerder geziene ontwikkeling op het vlak van informatie- en communicatiemogelijkheden in de hand gewerkt.

De nieuwe technologische dimensie van de informatie en de gegevensuitwisseling verandert evenwel niets aan de vastgelegde normen inzake vrijheid van meningsuiting en informatie, die welafgewogen juridische beperkingen inhouden die nodig zijn voor de bescherming van minderjarigen in een democratische samenleving.

De reglementering van de traditionele media legt een verbod of beperkingen op aan bepaalde inhoud die schadelijk kunnen zijn voor de fysieke, psychische of morele ontwikkeling van kinderen en jongeren. Maar het zijn juist de traditionele media, zoals de geschreven pers, de radio en de televisie, die steeds minder populair zijn bij kinderen en jongeren, waardoor een traditioneel mediabeleid voor de bescherming van minderjaren steeds minder doeltreffend wordt.

De Assemblee raadt dan ook verschillende concrete acties aan op nationaal en Europees vlak inzake illegale en schadelijke inhoud voor minderjarigen.. Zo doet de Assemblee een oproep tot de online media-industrie om gedragscodes uit te werken en toe te passen betreffende de bescherming van het privé-leven en gelijke kansen, alsook betreffende commerciële activiteiten gericht op de doelgroep minderjarigen en inhoud die schadelijk zouden kunnen zijn voor minderjarigen.

De oorlog tussen Georgië en Rusland : een jaar later (Resolutie 1693)

De Assemblee betreurt het feit dat, een jaar nadat op tragische wijze de oorlog uitbrak tussen Georgië en Rusland, er weinig concrete vooruitgang werd geboekt om de gevolgen van die oorlog aan te pakken, alsook het feit dat in verschillende gebieden de situatie zelfs nog verslechterd is. Georgië heeft nog niet alle eisen van de Assemblee ingewilligd, maar toch de meeste ervan. Rusland daarentegen is zelfs niet ingegaan op het merendeel van de belangrijkste eisen aan haar adres.

De Assemblee neemt nota van het argument van Rusland dat de niet-inwilliging van de verzoeken rechtstreeks verband houdt met de uiteenlopende houding inzake het statuut van de twee afscheidingsgebieden (Zuid-Ossetië en Abchazië). De Assemblee is evenwel van mening dat de meeste eisen geen enkel verband hebben met de kwestie van het statuut en kan daarom niet begrijpen dat Rusland er niet in geslaagd is ze in te willigen.

De Assemblee meent dan ook dat de niet-inwilliging van haar verzoeken door Rusland blijk geeft van het gebrek aan politieke wil om de gevolgen van de oorlog aan te pakken op een manier die een Lidstaat van de Raad van Europa betaamt.

In haar resolutie doet de Assemblee een oproep tot de Russische overheden om zonder verder verwijl de EU-waarnemers een onbeperkte toegang te verschaffen tot Zuid-Ossetië en Abchazië en aan de Georgische burgers vrijheid van beweging te verlenen waardoor zij de administratieve grenzen van beide afscheidingsgebieden kunnen overschrijden. Verder spoort zij hen aan tot erkenning van het recht op terugkeer voor de personen die ten gevolge van het conflict verplaatst werden en tot de opstarting van een geloofwaardig onderzoek naar de vermeende daden van etnische zuivering.

In zijn interventie onderstreept *senator Luc Van den Brande*, rapporteur voor de Opvolgingscommissie, dat het er niet alleen om gaat de opvolging te verzekeren van de oorlog tussen Georgië en Rusland. Het gaat er vooral om alle Lidstaten om de resoluties en regels van de Assemblee na te leven. De huidige resolutie herneemt de elementen van de vorige resoluties, met als sleutelement de territoriale integriteit van Georgië.

De twee landen moeten al hun verbintenissen nakomen, en niet alleen een enkele maatregel, volgens hun goeddunken. Hoewel Georgië veel meer vooruitgang geboekt heeft dan de Russische Federatie, blijven beide resultaten onvoldoende. Het moet wel duidelijk zijn dat men niet eeuwig kan blijven wachten tot de betrokken landen zich willen schikken naar de resoluties van de Assemblee!

De rapporteur onderstreept dat over het algemeen genomen dialoog de beste oplossing vormt, maar dat dialoog geen uitvlucht mag worden om niet te handelen. De senator herinnert eraan dat hij in zijn verslag het oplopen van de spanningen behandelt, alsook de onderhandelingen in Genève en het sluiten van de grenzen waardoor geen enkele waarnemingsmissie zich van haar taak kan kwijten. Hij roept de Russische collega's op om de vrije toegang tot de conflictzones te verzekeren, al was het maar om humanitaire redenen. Er is momenteel sprake van een sterke terughoudendheid ten opzichte van een onderzoek naar de schendingen van mensenrechten. Maar een EU-verslag (*het verslag van de Onafhankelijke Internationale Onderzoeksmisssie voor het Conflict in Georgië*), waarvan de resultaten eerstdaags gepubliceerd zullen worden, zal een aantal gebeurtenissen vanaf 8 augustus (en zelfs vroeger) belichten. Elke vorm van etnische zuivering moet worden veroordeeld. Men mag niet aanvaarden dat de fundamentele vrijheden en waarden met de voeten getreden worden in hetgeen een "zwart gat" en een zone van wetteloosheid zou worden in onze Lidstaten. Het is duidelijk dat de twee landen een verschillende mening hebben over de kwestie van het statuut. De besprekingen moeten worden voortgezet. Voor het ogenblik vraagt de Assemblee aan Rusland om de resoluties na te leven en zich te gedragen als een loyale en rechtvaardige partner.

Heronderzoek van de reeds goedgekeurde geloofsbrieven van de Russische delegatie op grond van substantiële redenen (artikel 9 van het Reglement van de Assemblee) (Resolutie 1687)

De Assemblee verklaart opnieuw dat de oorlog tussen Georgië en Rusland een zware inbreuk is op het Statuut van de Raad van Europa, alsook op de wel omschreven verplichtingen en verbintenissen die de twee landen bij hun toetreding zijn aangegaan.

De Assemblee betreurt het dan ook dat, een jaar na de oorlog, de meeste van haar essentiële verzoeken nog niet werden ingewilligd en dat er weinig vooruitgang werd geboekt om op gepaste wijze om te gaan met de gevolgen van de oorlog.

Gelet op de complexe situatie die ontstaan is tengevolge van de oorlog, meent de Assemblee evenwel dat het niet eenvoudig de verzoeken in te willigen binnen de korte termijnen die werden gesteld. Bovendien geeft zij toe dat de verzoeken gericht zijn tot de Russische overheden waarvan het beleid niet in handen is van de leden van de parlementaire Russische delegatie.

De Assemblee houdt tevens rekening met het belang van een constructieve dialoog tussen haar en de leden van de Russische delegatie, en stelt dan ook voor de goedkeuring van de geloofsbrieven van de Russische delegatie bij de Assemblee te bevestigen.

Verder meent de Assemblee dat er een cultuur van wederzijds respect moet geschapen worden en stelt daarom voor de opvolgingsprocedure ten opzichte van Rusland te verscherpen, met inbegrip van de in de resoluties geformuleerde verzoeken met betrekking tot de gevolgen van de oorlog tussen Rusland en Georgië.

De uitdagingen veroorzaakt door klimaatsverandering (Resolutie 1682 en aanbeveling 1883)

De Raad van Europa is bezorgd over de gevolgen van de klimaatsverandering in de wereld en onderstreept de noodzaak een degelijk akkoord te bereiken op de VN-Conferentie over klimaatsverandering die in december 2009 in Kopenhagen zal plaatsvinden. Men erkent de dag van vandaag dat het van wezenlijk belang is om op wereldniveau te handelen, maar er is nauwelijks een politieke consensus inzake de verdeling van de inspanningen om de noodzakelijke vermindering van 50 tot 85% van de uitstoot van gassen met broeikaseffect tegen 2050 te bereiken, en nog minder inzake het vastleggen van de kwantitatieve doelstellingen op middellange termijn die tegen de horizon van 2020 van toepassing zullen zijn op de economische sector.

Het opnieuw onderhandelen van een wereldakkoord veronderstelt de nadere bepaling van de middelen om een rechtvaardig evenwicht te bereiken tussen de belangen van rijke industrielanden, de belangen van de ontwikkelingslanden en de belangen van de armste landen die juist het meest getroffen worden door klimaatsverandering.

De Assemblee roept de partijen van het Raamakkoord van Verenigde Naties over klimaatsverandering op om in Kopenhagen (COP-15) een ambitieus en dwingend wereldakkoord goed te keuren, waarbij er sprake is van een duidelijk plan inzake de vermindering van de gasuitstoot dat gebaseerd is op een grotere milieu- en sociale rechtvaardigheid. Bovendien doet de Assemblee de aanbeveling aan de Raad van Europa om klimaatsverandering als een van de belangrijkste prioriteiten te beschouwen, om het verband te bestuderen tussen klimaatsverandering en de situatie van de mensenrechten in Europa en om de uitwerking te overwegen van een nieuw protocol bij het Europees Verdrag voor de Mensenrechten waarbij het recht op een gezond en leefbaar milieu tot mensenrecht verheven wordt.

Culturele vorming : bevordering van cultuur, creativiteit en intercultureel begrip door opvoeding (Aanbeveling 1884)

De Assemblee bevestigt opnieuw dat opvoeding van fundamenteel belang is voor alle individuen en voor de samenleving in haar geheel. Zij herinnert eraan dat opvoeding zich moet richten naar de ontplooiing van de menselijke persoon en naar de bevordering van de eerbiediging van de mensenrechten en van de basisvrijheden. Culturele vorming, die zowel de kunstvorming en -praktijk inhoudt als de vorming door kunst via multidisciplinaire pedagogische middelen, moet gebruik maken van de kunst om culturele en sociale doelstellingen na te streven. Daaronder vallen wederzijds respect, begrip en tolerantie, waardering van diversiteit, groepswerk en andere sociale vaardigheden, en verder ook creativiteit, de ontwikkeling van de persoon en het vernieuwingsvermogen.

In haar aanbeveling nodigt de Assemblee de ministers van onderwijs van de Lidstaten en de waarnemers van de Raad van Europa uit om nationale beleidsplannen uit te werken inzake culturele vorming die gericht zijn op het schoolonderwijs, de informele en de levenslange vorming. Zij vraagt hen ook om culturele vorming, gegeven door goed opgeleide kunstleraars, verplicht te maken in het schoolonderwijs.

Verder worden de Lidstaten ook uitgenodigd om de toegang tot culturele vorming te vergemakkelijken voor jongeren uit kansarme- en migrantenmilieus of uit cultureel achtergestelde gebieden, om de neiging tot isolement of in zichzelf gekeerdheid in parallelle samenlevingen te voorkomen.

De activiteiten van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) in 2008-2009 (Resolutie 1684)

In haar resolutie drukt de uitgebreide* Assemblée haar tevredenheid uit over de geboekte vooruitgang met het oog op de toetreding van Chili, Estland, Israël, de Russische Federatie en Slovenië. Zij dringt erop aan dat enkel landen die de volledige eerbiediging van de democratie, de mensenrechten en de rechtsstaat naleven, uitgenodigd mogen worden om deel uit te maken van de Organisatie.

De uitgebreide Assemblée betreurt de omvang en het voortduren van de huidige recessie, die volgens de verwachtingen van de OESO dit jaar nog zal toenemen, alvorens een herstel - teweeggebracht door het thans gevoerde beleid - zich geleidelijk zal doen voelen in 2010. Zij is vooral verontrust door de zware gevolgen van de recessie op de werkgelegenheid. Zij is tevreden met het “Strategische antwoord op de crisis” van de OESO, dat bedoeld is om voorstellen te formuleren ter ondersteuning van de actie van de G20 in de strijd tegen de gevolgen van de recessie in een aantal domeinen, meer bepaald inzake de regeling van de crisis in de financiële sector.

Zij is evenwel verontrust over de waarschuwing van de OESO inzake de algemene verslechtering van de openbare financiën van haar Lidstaten, met een schuldgraad die voor sommige onder hen onhoudbare recordhoogtes bereikt heeft.

De uitgebreide Assemblée moedigt de OESO aan om een verdere reflectie aan te gaan over de aard en de werking van de huidige markteconomie, over de rol van de geldmarkt in het bevorderen van de productie van goederen en diensten, over de weerslag van de staatsdeelneming in de productiemiddelen en over de aard van een economisch en financieel systeem gebaseerd op degelijke en duurzame principes.

* Sinds 1962 fungeert de Assemblée als parlementair forum voor de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) – die 30 landen telt – door de parlementsleden uit te nodigen van de OESO-Lidstaten die geen lid zijn van de Raad van Europa (Australië, Canada, Verenigde Staten, Japan, Mexico, Nieuw-Zeeland en de Republiek Korea) en van het Europees Parlement, om een uitgebreid debat te houden over het OESO-jaarverslag.

Aantijgingen van misbruik van het strafrechtssysteem, ingegeven door politieke overwegingen, in de Lidstaten van de Raad van Europa (Resolutie 1685)

De Assemblée wijst op het fundamentele belang van de bescherming van de strafrechtssystemen in Europa tegen elke vorm van inmenging ingegeven door politieke overwegingen voor de vrijwaring van de Rechtsstaat en de individuele vrijheid.

Het welslagen van de samenwerking tussen Lidstaten van de Raad van Europa op strafrechtelijk gebied (zoals inzake uitleveringen en het verkrijgen van bewijsstukken) hangt af van het wederzijdse vertrouwen in de fundamentele rechtvaardigheid van de strafrechtssystemen van alle Lidstaten en van de afwezigheid van elke vorm van misbruik ingegeven door politieke overwegingen. De onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, zowel in rechte als in feite, vormt de belangrijkste bescherming tegen dergelijke misbruiken.

De Assemblée stelt vast dat de rechtssystemen van alle Lidstaten in meer of mindere mate onderhevig zijn aan inmengingen ingegeven door politieke beschouwingen.

Zij nodigt hen dan ook uit om de autonomie van de rechterlijke macht te verstevigen, alsook de gelijkheid van wapens tussen het openbaar ministerie en de verdediging, meer bepaald door de nodige middelen ter beschikking te stellen van het gerecht, met inbegrip van de rechtshulp, en door belangrijke procedurale rechten toe te kennen aan de advocaten van de verdediging.

Zij nodigt hen tevens uit om erop toe te zien dat de bevoegde instanties inzake uitleveringen en andere vormen van gerechtelijke samenwerking rekening houden met de graad van onafhankelijkheid waarover het gerecht in het aanvragende land beschikt - zowel in rechte als in feite - en uitleveringen weigeren wanneer er redenen zijn om te geloven dat het weinig waarschijnlijk is dat de betrokken persoon wegens politieke redenen een rechtvaardig proces zal krijgen in dat land.

De uitwerking van een bijkomend protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens over het recht op een gezond leefmilieu (Aanbeveling 1885)

De Assemblee herinnert aan de bestaande relatie tussen de mensenrechten en de kwaliteit van het leefmilieu en stelt vast dat het genot van die rechten vaak in gevaar wordt gebracht door de achteruitgang van het leefmilieu.

De koppeling van het leefmilieu aan mensenrechten stelt duidelijk hun onderlinge samenhang en de vervlochtenheid in het licht en maakt de erkenning van het recht op een gezond leefmilieu noodzakelijk.

De Assemblee herinnert eraan dat het recht op een gezond leefmilieu reeds op verschillende niveau's erkend werd in vele nationale grondwetten en regionale handvesten. Zij verwijst tevens naar de rechtsspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake het leefmilieu waarin, op onrechtstreekse wijze, het recht op een gezond leefmilieu beschermd werd.

De Assemblee onderstreept tevens dat de samenleving in haar geheel en elk individu afzonderlijk volgens het principe van de solidariteit tussen de generaties aan de toekomstige generaties een gezond en leefbaar milieu moeten doorgeven.

De Assemblee nodigt het Ministercomité dan ook uit om een bijkomend protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens uit te werken, waarin het recht op een gezond een leefbaar milieu erkend wordt. Zij wijst erop dat de erkenning van dat recht beantwoordt aan de bekommernis om zich aan te passen aan de samenleving en aan de verlenging van de rol van de Raad van Europa op het vlak van de milieubescherming.

Betwisting van de nog niet goedgekeurde geloofsbrieven op grond van formele redenen van de parlementaire delegatie van Moldavië (Resolutie 1686)

De nog niet goedgekeurde geloofsbrieven van de parlementaire delegatie van Moldavië werden bij de opening van de zitting formeel betwist omdat de samenstelling van de delegatie geen evenwichtige vertegenwoordiging zou verzekeren van de in het parlement bestaande politieke partijen of groepen (*art. 6.2 van het Reglement van de Assemblee*).

Na een onderzoek van de opgeworpen bezwaren, meent de Assemblee dat de samenstelling van de parlementaire delegatie van Moldavië bij de Assemblee in overeenstemming is met artikel 6 van haar Reglement. Zij beslist dan ook over te gaan tot de goedkeuring van de geloofsbrieven van de parlementaire delegatie van Moldavië.

De hervorming van de Verenigde Naties en de Lidstaten van de Raad van Europa (Resolutie 1688)

De Organisatie van de Verenigde Naties werd 64 jaar geleden opgericht om “*de toekomstige generaties te behoeden voor de gesel van de oorlog*”. De Verenigde Naties, opgericht in 1945 na WO II, zijn erin geslaagd te voorkomen dat een gelijkaardige ramp zich opnieuw zou voordoen. De rol die de Verenigde Naties gespeeld hebben bij de vermindering van het aantal conflicten en menselijke verliezen op wereldwijde schaal, vooral sinds het einde van de koude oorlog, dient nadrukkelijk in de verf te worden gezet. Ondanks de aanzienlijke resultaten inzake het behoud van de internationale vrede en de veiligheid, heeft de UNO dringend nood aan een grootschalige hervorming om democratischer, transparanter en verantwoordelijker te worden, en om in staat te zijn de uitdagingen van de hedendaagse wereld aan te kunnen.

De Assemblee betreurt het dat er, ondanks de vele voorstellen voor hervorming, geen enkel voorstel geweest is ter verbetering van het democratisch gehalte van de UNO.

In die context herinnert de Assemblee aan haar standvastige houding ten voordele van een parlementaire dimensie van de Verenigde Naties om de democratische controle te verhogen en de kloof die de Organisatie scheidt van de bevolking te dichten.

In haar resolutie roept de Assemblee de Lidstaten op te komen tot een gemeenschappelijk standpunt, meer bepaald inzake de voorlopige hervorming van de Veiligheidsraad, alsook inzake de manier om de rol en het gezag van de Algemene Vergadering te herstellen, onder meer door de invoering of de uitbreiding van een parlementaire dimensie.

In zijn tussenkomst onderstreept *volksvertegenwoordiger Rik Daems*, als gewezen VN-ambtenaar, het belang van het werk van de Verenigde Naties. Hij verklaarde dat een hervorming nodig is indien de VN de door haar vastgelegde doelstellingen wil bereiken. Hij belichtte drie belangrijke elementen van de resolutie. Eerst en vooral zijn er de mensenrechten, die in paragraaf 9 worden behandeld. Voor de bescherming van de mensenrechten is het inderdaad zo dat de Veiligheidsraad komaf moet maken met een aantal niet-democratische elementen, waaronder het vetorecht, die de VN verhinderen op het vlak van de mensenrechten op te treden. Vervolgens is er in paragraaf 6 sprake van het opnemen van een democratisch element in het VN-systeem. Het betreft inderdaad een wereldinstelling die zich bezighoudt met mondiale problemen en men mag dan ook verwachten dat zij op democratische beginselen gebaseerd zou zijn. Vandaar het belang van een stelsel van *check and balances* aangebracht door een parlementaire assemblee. Het is van essentieel belang dat een organisatie die op democratische principes berust door verkozenen gecontroleerd wordt. Spreker kondigde een aantal amendementen aan op de voorgestelde tekst, omdat zijn visie over de concrete uitwerking ervan lichtjes afwijkt van die van de rapporteur. Tot slot wees hij op het belang om zich te interesseren voor andere organisaties, maar dat men daarbij niet mag vergeten om voor zijn eigen deur te vegen. Vandaar dat hij ertegen is om het stemrecht van de Russische delegatie af te nemen. Hij meent dat de Assemblee daartoe niet gerechtigd is : het is immers niet democratisch. Hij wees erop dat het nuttig zou zijn om in de eigen organisatie een aantal veranderingen door te voeren, juist om een betere slagkracht te hebben in debatten zoals dat van Rusland.

De toekomst van de Raad van Europa in het licht van zijn 60 jaar ervaring (Resolutie 1689 en aanbeveling 1886)

De Assemblee meent dat de 60^e verjaardag van de Raad van Europa niet enkel de gelegenheid is om de verwezenlijkingen inzake de bevordering en bescherming van de democratie, de mensenrechten en de rechtsstaat in Europa te vieren, maar dat het tevens de gelegenheid biedt om een analyse te maken van de plaats van de Organisatie in het Europese institutionele systeem, van haar pluspunten en potentieel, maar ook van haar tekortkomingen, zwakke punten en grenzen.

Vanuit dat perspectief schuift de Assemblee een aantal te nemen maatregelen naar voren voor het behoud van de Organisatie als sleutelinstelling voor een doeltreffende bevordering en bescherming van de fundamentele waarden en principes ten dienste van alle Europeanen.

In haar resolutie roept de Assemblee de Europese politieke verantwoordelijken op om blijf te geven van hun politieke wil om een sterke steun aan de Raad van Europa te verzekeren in het uitvoeren van zijn statutaire opdrachten.

De Assemblee roept alle Lidstaten op om ten volle hun rol als lid van de Raad van Europa ter harte te nemen en om hun steun aan de Organisatie een concrete vorm te geven door een actievere deelname aan zijn activiteiten en de versterking van de financiering ervan. Verder roept zij de Lidstaten op tot een verhoogde toetreding tot de juridische instrumenten en tot een striktere eerbiediging van hun verplichtingen.

Naleving van de verplichtingen en verbintenissen van Monaco (Resolutie 1690)

Vijf jaar na de toetreding van het Vorstendom Monaco tot de Raad van Europa, stelt de Assemblee vast dat het land goed op weg is inzake democratische hervormingen om haar verplichtingen en verbintenissen ten opzichte van de Organisatie na te komen. De Assemblee meent dat Monaco de laatste vijf jaar duidelijk blijf gegeven heeft van haar wil en bekwaamheid om te voldoen aan de verbintenissen die werden aangegaan bij de toetreding tot de Raad van Europa alsook aan de statutaire verplichtingen die op haar rusten als Lidstaat van de Raad van Europa.

Gelet op de geboekte vooruitgang sinds 2004 drukt de Assemblee haar vertrouwen uit in de overheden van Monaco om de aangegane hervormingen voort te zetten. Zij beslist dan ook om de opvolgingsprocedure af te sluiten en om, via haar opvolgingscommissie, de post-opvolgingsdialoog met de Monegaskische overheden over de hangende punten voort te zetten.

Verkrachting van vrouwen, inclusief verkrachting binnen het huwelijk (Resolutie 1691 en aanbeveling 1887)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat er elk jaar miljoenen vrouwen verkracht worden door hun echtgenoot, hun (ex-)partner, een mannelijke naaste of kennis, of een volslagen onbekende. De meeste gevallen van agressie worden evenwel niet aangegeven, en de daders blijven dus ongestraft.

Verkrachting is een zware inbreuk op de fysieke en psychische integriteit van vrouwen, maar is ook een inbreuk op het recht op vrijheid, veiligheid en waardigheid van elke menselijk wezen.

De Assemblee wijst erop dat instemming noodzakelijk is tot het aangaan van seksuele betrekkingen, welke ook de relatie is tussen het slachtoffer en de dader.

De Assemblee is ervan overtuigd dat de strijd tegen verkrachting moet worden opgevoerd en roept de Lidstaten dan ook op om ervoor te zorgen dat hun wetgeving inzake verkrachting van een zo hoog mogelijk niveau is. Bovendien zouden de Lidstaten een samenhangende strategie moeten uitwerken met maatregelen ter voorkoming van verkrachting, en aan de slachtoffers van verkrachtingen bescherming en bijstand moeten bieden bij elke stap van de procedure.

De Assemblee roept het Ministercomité op om verkrachting en seksuele agressie op te nemen in het toekomstig verdrag van de Raad van Europa over de meest voorkomende en ernstige vormen van geweld ten opzichte van vrouwen. Zij vraagt tevens aan het Ministercomité om een campagne van de Raad van Europa op te starten om gedragsverandering aan te moedigen, eventueel in het raam van de promotie van het toekomstig verdrag van de Raad van Europa.

De werking van de democratische instellingen in Moldavië : uitvoering van Resolutie 1666 (Resolutie 1692)

De Assemblee volgt de democratische ontwikkeling in Moldavië sinds 1996, datum van de opstarting van de opvolgingsprocedure voor dat land, en heeft de geleidelijke uitbouw van de instellingen begeleid. Zij betreurt dan ook de postelectorale gebeurtenissen van april 2009.

De Assemblee stelt vast dat de vervroegde verkiezingen van 29 juli 2009 geen oplossing geboden hebben voor de politieke en institutionele patstelling die na de legislatieve verkiezingen van 5 april 2009 ontstaan is. Hoewel de politieke machtsverhoudingen gewijzigd zijn, heeft geen enkele politieke partij in het Parlement de noodzakelijke meerderheid voor de verkiezing van de President van de Republiek. De Assemblee roept de nieuwe meerderheidscoalitie en de oppositie dan ook op om constructieve onderhandelingen op te starten om de situatie te deblokken.

De Assemblee spoort de Moldaavse overheden aan om verder te blijven werken aan de uitvoering van Resolutie 1666 (2009), overeenkomstig de aanbevelingen van de Commissaris voor de Mensenrechten van de Raad van Europa.

Zij nodigt haar opvolgingscommissie uit om deze kwestie nauwlettend op te volgen en om tijdens een van de volgende zittingen verslag uit te brengen inzake de geboekte vooruitgang.

Water : een strategische uitdaging voor het Middellandse-zeebekken (Resolutie 1693)

Rekening houdend met het feit dat 3 miljard inwoners in de wereld geen toegang hebben tot drinkbaar water, wijst de Assemblee erop dat water de grootste uitdaging vormt van onze eeuw.

De Assemblee drukt erop dat de erkenning van de toegang tot water een fundamenteel mensenrecht is, vermits water onmisbaar is voor het leven op deze planeet en het een gemeenschappelijk goed van de mensheid is.

De Assemblee stelt vast dat de bronnen van drinkbaar water steeds maar schaarser worden terwijl de behoeften steeds maar toenemen. In die context is zij ervan overtuigd dat het tekort aan water een bron van spanningen zal zijn. Volgens bepaalde deskundigen zullen de toekomstige oorlogen niet meer te maken hebben met de toegang tot petroleum maar wel met de toegang tot water.

In haar resolutie vraagt de Assemblee onder meer om de nodige maatregelen te nemen opdat elke burger toegang tot water en sanitaire installaties zou hebben, om transregionale en grensoverschrijdende samenwerking inzake water te bevorderen en om programma's uit te werken voor het beheer van waterbronnen waarbij het milieu eerbiedigd wordt.

De Assemblee wenst tevens haar reflectie voort te zetten door meer bepaald de opportuniteit te onderzoeken van een wetgeving waarbij het recht op water en -zuivering tot een mensenrecht verheven wordt. Zij wil tevens de rol onderzoeken die water speelt bij conflicten en de mogelijkheden die water als energiebron biedt. Verder wil zij nader ingaan op de nieuwe landbouwtechnologieën inzake irrigatie en de gevolgen van de klimaatsverandering op water.

Naar een nieuw beheer van de oceanen (Resolutie 1694 en aanbeveling 1888)

De Assemblee stelt vast dat de laatste decennia de oceanen, die twee derde van het aardoppervlak bedekken, in het bijzonder getroffen worden door milieuproblemen, ondanks het VN-zeerechtverdrag van 1982 en andere juridische instrumenten.

De Assemblee onderstreept dat de klimaatsverandering en het broeikaseffect rampzalige gevolgen met zich meebrengen, zoals de verhoging van het zeeniveau, de wijzigingen van zeestromen, de daling van de biodiversiteit en vooral de opvallende vermindering van het vermogen van de oceanen om kooldioxide op te slorpen. Zij stelt vast dat fenomenen die de kustzones raken ook een belangrijke weerslag hebben op het behoud van de oceaan.

In haar resolutie nodigt de Assemblee de Lidstaten uit om onder meer een beleid aan te nemen inzake kustbeheer en inzake controle op economische activiteiten, om een geïntegreerd maritiem beleid uit te werken dat gebaseerd is op de beginselen van het "EU-blauwboek" en om wetenschappelijk onderzoek over oceanen aan te moedigen.

De Assemblee nodigt het Ministercomité tevens uit om een bekwaam deskundigencomité te belasten met het nader bepalen van een juridisch en institutioneel kader voor een nieuw beheer van de oceanen.

Tot slot wenst de Assemblee haar reflectie ter zake voort te zetten, meer bepaald wat betreft de kwestie van het behoud en het potentieel van de oceanen en de impact van hun exploitatie op verschillende aspecten van de duurzame ontwikkeling.

* * * * *